KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.04.1997
KOM(97) 166 endelig udg.

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

fremlagt i overensstemmelse med artikel 3 i Rådets beslutning 93/110/EØF af 15. februar 1993 (anvendelse af en foranstaltning, som fraviger artikel 2 og 10, i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter)

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om bemyndigelse af Den Franske Republik til at anvende en foranstaltning, som fraviger artikel 2 og 10, i Rådets sjette direktiv (77/388/EØF) af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

(forelagt af Kommissionen)

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

fremlagt i overensstemmelse med artikel 3 i Rådets beslutning 93/110/EØF af 15. februar 1993 (anvendelse af en foranstaltning, som fraviger artikel 2 og 10, i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter)

I. INDLEDNING

Ved beslutning 89/683/EØF[1] af 21. december 1989 bemyndigede Rådet Den Franske Republik til på basis af artikel 27 i det sjette direktiv at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i artikel 2 og artikel 10, stk. 2, i nævnte direktiv. Denne bemyndigelse var gyldig til den 31. december 1992.

Bemyndigelsen gjorde det muligt at indføre en særlig momsordning for afgiftspligtige transaktioner vedrørende nyt industriaffald eller materialer til genbrug.

I henhold til en rapport fra Kommissionen om anvendelsen af denne fravigelse blev bemyndigelsen forlænget til den 31. december 1996 ved Rådets beslutning 93/110/EØF[2] af 15. februar 1993. Af bemyndigelsen fremgår det, at et eventuelt forslag om forlængelse af bemyndigelsen skal ledsages af en rapport om anvendelsen af bemyndigelsen.

Formålet med denne rapport er at gennemgå anvendelsen af bemyndigelsen fra forlængelsen til i dag og at vurdere den anmodning om forlængelse, som Den Franske Republik fremsatte ved brev registreret i Kommissionens generalsekretariat den 19. november 1996. Da Kommissionen imidlertid allerede i slutningen af 1992 udarbejdede en rapport om anvendelsen af den pågældende fravigelse[3], hvori der detaljeret er redegjort for baggrunden for og formålet med fravigelsen og for, hvorledes ordningen har fungeret, indeholder den foreliggende rapport blot en gentagelse af de væsentlige punkter i ordningen og visse nye oplysninger, der er fremkommet siden den foregående rapport.

II. ANVENDELSE AF UNDTAGELSEN

Indretningen af den særlige ordning, som Frankrig har indført

Den særlige ordning, som Frankrig har indført i henhold til undtagelsen, kombinerer følgende tre bestemmelser:

1. Beskatning ipso jure af leveringer, som omfatter nyt industriaffald eller materialer til genbrug, og som foretages af virksomheder, der opfylder følgende to betingelser:

   - de er i besiddelse af et permanent anlæg

     og

---

[1] EFT nr. L 398 af 30.12.1989, s. 31.

[2] EFT nr. L 43 af 20.2.1993, s. 44.

[3] KOM(92) 582 af 22.12.1992.

- den omsætning, ekskl. afgifter, vedrørende nyt industriaffald eller materialer til genbrug, som de har realiseret i løbet af foregående kalenderår, har vist sig at være højere end eller lig med 6 mio. FF.

2. En "begrænset" afgiftsfritagelse, i det foreliggende tilfælde kun gældende for leveringer af nyt industriaffald eller materialer til genbrug, der er foretaget af virksomheder:

   - som ikke er i besiddelse af et permanent anlæg, eller

   - som, selv om de er i besiddelse af et permanent anlæg, det foregående kalenderår har haft en omsætning, ekskl. afgifter, ved leveringer af nyt industriaffald eller materialer til genbrug på under 6 mio. FF.

   Denne fritagelse ledsages af en valgmulighed for beskatning efter bemyndigelse, der imidlertid kun står åben for virksomheder, hvis samlede årlige omsætning ligger over 500 000 FF inkl. skatter og afgifter. Afgiftsfritagelsen er med andre ord kun obligatorisk for de virksomheder, hvis samlede årlige omsætning ligger under 500 000 FF inkl. skatter og afgifter.

3. En obligatorisk suspension af betalingen af moms for leveringer til afgiftspligtige af nyt industriaffald eller materialer til genbrug, der består af non-ferro-metaller og legeringer heraf, når de pågældende leveringer er underkastet beskatning ipso jure eller efter bemyndigelse, altså når de ikke kan afgiftsfritages.

   De virksomheder i sektoren, der foretager leveringer med suspension, har ikke ret til at fakturere momsen, men de bevarer til gengæld deres fradragsret, som kan udnyttes ved modregning, hvis de har en anden beskattet sektor, eller, hvis dette ikke er tilfældet, ved tilbagebetaling.

Al indførsel af nyt industriaffald eller materialer til genbrug er endvidere fritaget for moms.

Provisionstransaktioner vedrørende nyt industriaffald eller materialer til genbrug ligestilles desuden med leveringer af goder, hvilket står i modsætning til mæglertransaktioner, som derfor ikke er omfattet af undtagelsen.

Den franske administrations synspunkter om anvendelsen af den særlige ordning

Den Franske Republik anfører, at der vil finde en udvikling sted i den pågældende sektor, fordi genbrug og udnyttelse af affald af miljømæssige hensyn i stadig højere grad systematiseres.

Den fravigelsesordning, der er indført for transaktioner vedrørende nyt industriaffald eller materialer til genbrug, har ifølge de franske myndigheder ubestridelige fordele for både virksomheder og administration.

For små enheder af forskellig art (velgørende institutioner, indvandrerbefolkning osv.) opfylder undtagelsen for leveringer af nyt industriaffald eller materialer til genbrug, som de varetager, ganske klart et ønske om forenkling og bekæmpelse af svig.

Endvidere er momssuspensionsordningen for nyt industriaffald eller materialer til genbrug i form af non-ferro-metaller et nyttigt supplement til systemet, for så vidt som den høje værdi af disse metaller øger risikoen for svig.

Endvidere er momssuspensionsordningen for nyt industriaffald eller materialer til genbrug i form af non-ferro-metaller et nyttigt supplement til systemet, for så vidt som den høje værdi af disse metaller øger risikoen for svig.

Anvendelsesområdet for ordningen er i tidens løb også blevet mere restriktiv. Selv om ordningen omfatter alt affald af non-ferro-metaller, herunder ædle metaller, er visse goder, som før 1991 var omfattet af momssuspensionsordningen (råprodukter, såsom ubearbejdede emner, ingots, blokke, plader, korn, granulat og visse non-ferro-metaller), i dag fuldt momspligtige. Anvendelsesområdet for suspensionsordningen er således blevet indskrænket.

De franske myndigheder er af den opfattelse, at en suspensionsordning specielt for affald i form af non-ferro-metaller er berettiget, fordi risikoen for svig er større i denne sektor som følge af prisen pr. ton af disse råmaterialer (10 000 FF/t for kobber mod 500 FF/t for jernskrot) og den store efterspørgsel efter dette affald på de internationale markeder.

Virksomhederne ser desuden med velvilje på denne ordning, og de professionelle ønsker den opretholdt. Ordningen beskytter dem bl.a. mod den risiko, de vil kunne blive udsat for som følge af visse virksomheders svigagtige handlinger, som myndighederne eventuelt ville kunne holde dem ansvarlige for.

III. UDTALELSE FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

Artikel 27 i det sjette direktiv tillader indførelse af særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i dette direktiv, enten for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at undgå visse former for svig eller skatteunddragelse.

Kommissionens tjenestegrene finder, at fritagelsen af leveringer, der foretages af små virksomheder, både indebærer en forenkling og medvirker til at bekæmpe svig, fordi den gør det muligt at holde en kategori af afgiftspligtige uden for momssystemet, hvor omkostningerne ved kontrol og inddrivelse af afgifter ikke står i et rimeligt forhold til indtægterne.

Ved at åbne mulighed for, at en bestemt kategori af afgiftspligtige gennem bemyndigelse fra myndighederne og eventuelt sikkerhedsstillelse kan svare moms af deres transaktioner, som i princippet er fritaget, sikres det, at myndighederne bedre kan føre kontrol med denne kategori af afgiftspligtige.

Momssuspensionsordningen, som finder anvendelse på leveringer af affald af non-ferro-metaller, gør det muligt at skabe større sikkerhed i forbindelse med transaktioner, for hvilke risikoen for svig er større som følge af de pågældende goders værdi.

Kommissionen tjenestegrene er derfor af den opfattelse, at det på grundlag af artikel 27 i det sjette direktiv er begrundet at forlænge gyldighedsperioden for de pågældende særlige foranstaltninger.

Med hensyn til datoen for bemyndigelsens udløb bemærker Kommissionens tjenestegrene, at Kommissionen den 10. juli 1996 vedtog et arbejdsprogram for indførelsen af et fælles momssystem[4], der indebærer en etapevis udvikling hen imod det nye system.

Eftersom den sidste pakke af forslag forventes fremsat i midten af 1999, finder Kommissionens tjenestegrene det ikke tilrådeligt at forlænge fravigelsen ud over den 31. december 1999.

Det må anses for hensigtsmæssigt til den tid at vurdere, om fravigelsen er forenelig med den approach, der fastlægges i forbindelse med det nye momssystem.

---

4 KOM(96) 328 endelig udg af 22.7.1996.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om bemyndigelse af Den Franske Republik til at anvende en foranstaltning, som fraviger artikel 2 og 10, i Rådets sjette direktiv (77/388/EØF) af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

---

BEGRUNDELSE

Ved brev registreret i Kommissionens generalsekretariat den 19. november 1996 anmodede den franske regering om en forlængelse af gyldighedsperioden for den bemyndigelse til fravigelse, som oprindelig var indrømmet ved Rådets beslutning 89/683/EØF af 21. december 1989[1] med gyldighed indtil den 31. december 1992 og forlænget indtil den 31. december 1996 ved Rådets beslutning 93/110/EØF af 15. februar 1993[2].

I artikel 3 i beslutning 93/110/EØF fastsættes, at Rådet på baggrund af en rapport udarbejdet af Kommissionen om Frankrigs anvendelse af denne beslutning på forslag fra Kommissionen kan give bemyndigelse til at forlænge gyldighedsperioden herfor.

Kommissionens rapport om anvendelsen af ovennævnte beslutning i perioden 1993-1996 konkluderer, at beslutningens gyldighedsperiode bør forlænges til den 31. december 1999.

Kommissionen vedtog den 10. juli 1996 et arbejdsprogram for et fælles momssystem[3], som indebærer en etapevis udvikling hen imod det nye system. Eftersom den sidste pakke af forslag forventes fremsat i midten af 1999, synes en forlængelse af fravigelsen ud over den 31. december 1999 ikke at være tilrådelig, da man dermed vil få lejlighed til at vurdere dens forenelighed med den approach, der fastlægges i forbindelse med det nye fælles momssystem.

I overensstemmelse med artikel 27, stk. 3, i sjette momsdirektiv blev de øvrige medlemsstater ved brev af 18. december 1996 underrettet om den franske anmodning.

---

1 EFT nr. L 398 af 30.12.1989, s. 31.

2 EFT nr. L 43 af 20.2.1993, s. 44.

3 KOM(96) 328 endelig udg. af 22.7.1996.

FORSLAG TIL RÅDETS BESLUTNING

OM BEMYNDIGELSE AF DEN FRANSKE REPUBLIK TIL AT ANVENDE EN FORANSTALTNING, SOM FRAVIGER ARTIKEL 2 OG 10, I RÅDETS SJETTE DIREKTIV (77/388/EØF) AF 17. MAJ 1977 OM HARMONISERING AF MEDLEMSSTATERNES LOVGIVNING OM OMSÆTNINGSAFGIFTER

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets sjette direktiv (77/388/EØF) af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter[1] - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, særlig artikel 27,

under henvisning til Rådets tidligere beslutninger 89/683/EØF af 21. december 1989[2] og 93/110/EØF af 15. februar 1993[3],

under henvisning til Kommissionens rapport om anvendelsen af ovennævnte beslutning i perioden 1993-1996,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 27, stk. 1, i sjette momsdirektiv kan Rådet med enstemmighed på forslag fra Kommissionen give en medlemsstat bemyndigelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i nævnte direktiv, med henblik på at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at undgå visse former for svig eller skatteunddragelse;

---

1 EFT nr. L 145 af 13.6.1977, s. 1. Direktivet senest ændret ved direktiv 96/95/EF (EFT nr. L 338 af 28.12.1996, s. 89.)

2 EFT nr. L 398 af 30.12.1989, s. 31.

3 EFT nr. L 43 af 20.2.1993, s. 44.

ved brev registreret i Kommissionens generalsekretariat den 19. november 1996, anmodede den franske regering om bemyndigelse til at forlænge anvendelsen af den fravigelsesforanstaltning, som Frankrig tidligere havde fået bemyndigelse til at anvende i en afgrænset periode, jf. Rådets beslutning 89/683/EØF og 93/110/EØF;

de øvrige medlemsstater blev den 18. december 1996 underrettet om den franske regerings anmodning;

det fremgår af Kommissionens rapport om anvendelsen af nævnte fravigelse i perioden 1993-1996, at den er nyttig og fungerer effektivt i genbrugssektoren, som er særlig sårbar over for svig;

Kommissionen vedtog den 10. juli 1996 et arbejdsprogram[4], der indeholder en tidsplan for fremsættelse af forslag, som indebærer en gradvis udvikling i etaper hen imod et fælles momssystem for det indre marked;

eftersom den sidste pakke af forslag forventes fremsat i midten af 1999, gives bemyndigelsen til den 31. december 1999, således at der på dette tidspunkt bliver lejlighed til at vurdere fravigelsens forenelighed med den samlede approach i det nye fælles momssystem;

denne fravigelse vil ikke få negative virkninger for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter hidrørende fra moms -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

---

4 KOM(96) 328 endelig udg af 22.7.1996.

Artikel 1

Uanset bestemmelserne i artikel 2, i det sjette direktiv 77/388/EØF bemyndiges Den Franske Republik til i perioden indtil den 31. december 1999, for så vidt angår nyt industriaffald eller materialer til genbrug, at indrømme fritagelse for merværdiafgift, i det følgende benævnt "moms":

- dels for leveringer, der foretages af:

  - virksomheder, hvis årlige omsætning er under 500 000 FF,

  - virksomheder, som ikke er i besiddelse af et permanent anlæg, eller som, selv om de råder over et permanent anlæg, har haft en omsætning det foregående år for de pågældende varer på under 6 000 000 FF, medmindre de er bemyndiget til at opkræve moms på disse transaktioner,

- dels for indførsel og erhvervelser inden for Fællesskabet.

Artikel 2

Uanset bestemmelserne i artikel 10, stk. 2, i det sjette direktiv 77/388/EØF bemyndiges Den Franske Republik til i perioden indtil den 31. december 1999, for så vidt angår leveringer til afgiftspligtige af nyt industriaffald eller materialer til genbrug, der består af non-ferro-metaller og legeringer heraf, hvis disse leveringer ikke er fritaget for moms på grundlag af artikel 1, at fastsætte en suspensionsordning for betaling af afgiften i forbindelse med disse transaktioner.

De afgiftspligtige modtagere skal erlægge afgiften for disse leveringer i det tilfælde, hvor de pågældende varer ikke er bestemt til enten udførsel i uforandret stand eller til fremstilling eller videresalg i uforandret stand af varer, der er momspligtige.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

ISSN 0254-1459

KOM(97) 166 endelig udg.

DOKUMENTER

DA **09 06**

Katalognummer : CB-CO-97-160-DA-C

ISBN 92-78-18734-8

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg

12